

**МІНІСТЕРСТВО ВНУТРИШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ВНУТРИШНІХ СПРАВ**

Кафедра соціально-гуманітарних дисциплін, факультет № 6

РОБОЧА ПРОГРАМА

навчальної дисципліни «Українська мова професійного спрямування»
обов'язкових компонент
освітньої програми першого (бакалаврського) рівня вищої освіти

262 «Правоохранна діяльність» (правоохранна діяльність)

Харків 2023

ЗАТВЕРДЖЕНО

Науково-методичною радою
 Харківського національного
 університету внутрішніх справ
 30.08.2023 Протокол № 7
 (дата, місяць, рік)

СХВАЛЕНО

Вченюю радою факультету № 6
 25.08.2023 Протокол № 7
 (дата, місяць, рік)

ПОГОДЖЕНО

Секцією Науково-методичної ради
 ХНУВС з гуманітарних та соціально-
 економічних дисциплін
 29.08.2023 Протокол № 7
 (дата, місяць, рік)

Розглянуто на засіданні кафедри соціально-гуманітарних дисциплін (протокол від 25.08.2023 р. № 9)

Розробник:

Старший викладач, кандидат філологічних наук Овчинников Михайло Олексійович

Рецензенти:

1. Доцент кафедри українознавства ХНУВС, кандидат філологічних наук, доцент Перцева Вікторія Анатоліївна.
2. Доцент кафедри соціальних та гуманітарних дисциплін Національної академії Національної гвардії України, кандидат філологічних наук, доцент Чупрінова Наталія Юріївна.

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Шифри та назви галузі знань, код та назва спеціальності, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни
Кількість кредитів ECTS – 3 Загальна кількість годин – 90 Кількість тем – 9	Галузь знань: 26 – Цивільна безпека Спеціальність: 262 – Правоохоронна діяльність Бакалавр	Навчальний курс 1 Семестр 1 (дфн), 1-2 (зфн) Види контролю: залік

Розподіл навчальної дисципліни за видами занять:

денна форма навчання Практичні заняття – <u>40</u> _____; (години) Самостійна робота – <u>50</u> _____; (години) Індивідуальні завдання: Реферати (тощо) – <u>1</u> ; перший (кількість; № семестру)	заочна форма навчання Практичні заняття – <u>12</u> _____; (години) Самостійна робота – <u>78</u> _____; (години) Індивідуальні завдання: Реферати – <u>2</u> ; перший, другий (кількість; № семестру)
---	---

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

2.1. Метою викладання навчальної дисципліни «Українська мова професійного спрямування» є таке:

ознайомити студентів з основами культури мовлення;
 навчити правильно вживати і перекладати фахову термінологію;
 виробити навички культури мовлення;
 виробити навички грамотного оформлення ділових паперів;
 навчити студентів правильно користуватися різними видами словників;
 виробити навички перекладу українською мовою найбільш складних фахових термінів і зворотів.

2.2. Основними завданнями вивчення дисципліни «Українська мова професійного спрямування» є:

забезпечити оволодіння студентами орфоепічними, орфографічними,

лексичними, стилістичними та пунктуаційними нормами сучасної української літературної мови;

виробити уміння і навички нормативного використання мовних засобів у професійній діяльності, сформувати елементи високої мовної культури та прищепити любов до української мови;

навчити комунікативно виправдано користуватися засобами мови в різних життєвих ситуаціях, особливо у професійній сфері, під час сприймання, відтворення і створення висловлювань з дотриманням українського мовленнєвого етикету;

навчати працювати з фаховою термінологією; навчити правильно оформлювати різні види текстів офіційно-ділового та наукового стилів;

виробити навички самоконтролю за дотриманням мовностилістичних норм;

виробити вміння характеризувати та складати відповідно до чинних вимог найуживаніші ділові папери.

2.3 Міждисциплінарні зв'язки:

Історія та культура України, Логіка, Основи правознавства, Культура професійного мовлення, Основи наукових досліджень.

2.4. Очікувані результати навчання: у результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач вищої освіти повинен:

знати: основи усного та писемного професійного спілкування; загальні вимоги до складання та оформлення професійних текстів та документів; норми сучасної української літературної мови щодо професійного спілкування; основи культури професійного мовлення;

вміти: укладати документи; редагувати професійні тексти відповідно до норм української мови; працювати з фаховими текстами, використовуючи словники різних типів; здійснювати аналіз текстів відповідно до норм української літературної мови; застосовувати фахову українську термінологію у різноманітних комунікативних ситуаціях; підготувати публічний виступ на фахову тематику; дотримуватись етикету спілкування.

2.5 Програмні компетентності:

Програмні компетентності, які формуються при вивченні навчальної дисципліни:

Інтегральна компетентність	Здатність і готовність особи розв'язувати завдання і проблеми у галузі правоохоронної діяльності із поглибленим рівнем знань та вмінь, достатніх для вирішення проблемних професійних завдань, охорони прав і свобод людини, протидії злочинності, забезпечення публічної безпеки.	
Загальні компетентності (ЗК)	ЗК-3	Базові знання та розуміння предметної галузі та розуміння професії.
	ЗК-5	Навички використання інформаційних і комунікативних технологій.

Спеціальні (фахові, предметні) комpetентності (СК)	ФК-3	Здатність діяти на основі розвинutoї правосвідомості, правового мислення і правової культури.

3. Програма навчальної дисципліни

Тема № 1. Державна мова – мова професійного спілкування

Предмет курсу «Українська мова професійного спрямування», його основні завдання. Специфіка курсу порівняно з іншими навчальними дисциплінами. Мовне законодавство та мовна політика в Україні.

Поняття національної та літературної мови. Ознаки літературної мови. Мова професійного спілкування як функціональний різновид української літературної мови. Професійна мовна комунікативна компетенція. Складові частини загальнонаціональної мови, причини їх утворення та формування. Літературна мова – показник розвиненості нації.

Тема № 2. Стилі сучасної української літературної мови у професійному спілкуванні

Дещо з історії становлення української мови і літературної мови зокрема. Поняття функціонального стилю. Функціональні стилі сучасної української літературної мови, причини їх існування. Основні ознаки кожного зі стилів; приклади різностильових текстів. Причини стилістичних помилок.

Професійна сфера як інтеграція офіційно-ділового, наукового і розмовного стилів. Текст як форма реалізації мовної професійної діяльності.

Теми № 3. Мовні норми

Теми № 3.1. Орфоепічні норми.

Характеристика звукового складу української мови. Основні правила української вимови. Милозвучність та евфонічність української мови. Випадки порушення орфоепічних норм. Історичні чергування голосних і приголосних звуків. Спрощення в групах приголосних.

Теми № 3.2. Акцентологічні норми.

Словесний наголос. Основні правила наголошування слів у сучасній українській мові (наголошування іменників, прикметників, числівників, займенників, дієслів). Наголошування прізвищ. Фразовий наголос.

Тема № 3.3. Лексичні норми.

Лексичні засоби професійного спілкування. Слово і його лексичне

значення. Пряме й переносне значення слова. Полісемія, омонімія, синонімія, антонімія, паронімія у професійному мовленні. Лексика сучасної української літературної мови за походженням (власне українська й запозичена). Соціальні діалектизми (жаргон, арго, сленг, обсценна лексика). Територіальні діалектизми. Суржик і двомовність. Фразеологія у правничій сфері. Мовні штампи та канцеляризми. Плеоназм і тавтологія.

Тема № 3.4. Морфологічні норми.

Нормативність уживання форм роду, числа, відмінка іменників. Стилістичні функції і вживання клічного відмінка. Нормативність уживання граматичних форм прикметників. Відмінювання числівників. Уживання збірних числівників. Особливості поєднання іменників з числівниками. Нормативність уживання граматичних форм займенника, дієслова. Порушення норм у вживанні прийменників. Синонімія прийменниківих конструкцій.

Тема № 3.5. Орфографічні норми.

Уживання м'якого знаку. Вживання апострофа. Подвоєння та подовження приголосних в українській мові. Відтворення слов'янських власних назв українською мовою. Складні випадки уживання великої літери. Написання складних іменників, прикметників, прислівників.

Тема № 3.6. Пунктуаційні норми.

Розділові знаки у простому й складних реченнях. Тире між підметом і присудком. Розділові знаки при однорідних членах речення. Відокремлені члени речення. Розділові знаки при уточню вальних членах речення

Тема № 3.7. Синтаксичні норми.

Характер синтаксичних зв'язків між словами. Порядок слів у реченні. Координація присудка з підметом. Деякі випадки керування в реченні. Використання однорідних членів речення. Вживання складних речень у мовленні правників. Найтипівіші синтаксичні помилки як результат інтерференції російської та української мов.

Тема № 3.8. Стилістичні норми.

Основні принципи стилістичного редактування тексту професійного спрямування. Проблеми перекладу російськомовної документації українською мовою.

Тема № 4. Культура усного фахового спілкування

Спілкування і комунікація. Функції спілкування. Види, типи і форми професійного спілкування. Основні закони спілкування. Стратегії спілкування.

Невербалльні компоненти спілкування. Гендерні аспекти спілкування.

Поняття ділового спілкування.

Особливості усного спілкування. Способи впливу на людей під час безпосереднього спілкування.

Індивідуальні та колективні форми фахового спілкування. Функції та види бесід. Стратегії поведінки під час ділової бесіди. Співбесіда з роботодавцем. Етикет телефонної розмови.

Тема № 5. Публічний виступ. Функції оратора.

Функції оратора її особливості їх виконання. Мистецтво аргументації. Техніка і тактика аргументування. Мовні засоби переконування. Жанри публічного мовлення. Види публічного мовлення.

Комунікативні вимоги до мової поведінки під час публічного виступу. Презентація як різновид публічного мовлення. Типи презентацій. Мовленнєві, стилістичні і комунікативні принципи презентації. Культура сприймання публічного виступу. Уміння ставити запитання, уміння слухати.

Суть виступу. Складові частини виступу: підготовка (визначення теми й плану, збір матеріалу, укладання конспекту, види конспектів, репетиція виступу), виголошування промови (особливості вступу, основної і висновкової частин), відгук про виступ (оцінка під час виступу, у процесі запитань і відповідей, безпосередньо після виступу, подальший відгук). Дещо про передумови успіху виступу: цікавість, темп говоріння, місце виступу, знання аудиторії, знання теми і т.ін. Заповіді ораторові.

Тема № 6. Мовний етикет у професійній діяльності як складник юридичної деонтології

Поняття мовного етикету. Мовний, мовленнєвий, спілкувальний етикет. Стандартні етикетні ситуації. Парадигма мовних формул. Різновиди мовного етикету. Особливості і критерії вибору потрібної форми. Мовний етикет у ділових ситуаціях. Мовний етикет як показник відповідних ділових стосунків між людьми.

Властивості мовного етикету. Різновиди і критерії вибору потрібного шаблону. Причини порушення мовного етикету. Тональноті спілкування (нейтральна, фамільярна і т. ін.).

Несловесні засоби спілкування: суть і функції. Взаємостосунки з вербальною системою. Типи спілкування за допомогою тіла. Приписи щодо використання несловесної системи спілкування в ділових стосунках.

Тема № 7. Українська термінологія у професійному спілкуванні

Українська термінологія: історія становлення і джерела формування. Сучасний стан української правничої термінології. Теоретичні засади термінознавства та лексикографії.

Термін та його ознаки. Термінологія як система. Загальнаукова, міжгалузева і вузькоспеціальна термінологія. Термінологія обраного фаху. Способи творення термінів.

Нормування, кодифікація і стандартизація термінів. Лексико-семантична характеристика термінів.

Словники у професійному мовленні. Типи словників. Словники з правничої термінології: особливості побудови і роботи з ними. Роль словників у підвищенні мовленнєвої культури.

Тема № 8. Офіційно-діловий документ. Вимоги до документів.

Походження слова «документ», його відповідники в українській мові. Значення слова «документ». Властивості ділових паперів; визначення змісту ділового папера. Основні вимоги до офіційних документів. Критерії, що лягли в основу класифікації ділових паперів. Класифікація документів за ступенем стандартизації й регламентації. Вимоги державних стандартів України до оформлення документів. Виправданість і об'єктивність стандартизації.

Основні реквізити документів (назва, заголовок, адресат, дата, підпис, печатка, нумерація сторінок, членування тексту, затвердження, погодження, резолюція) та вимоги до їх оформлення. Тексти ділових паперів: види, вимоги, зразки.

Тема № 9. Документування. Мовно-стилістичні особливості офіційно-ділового стилю.

Синтаксис офіційно-ділового стилю. Технічні й орфографічні правила переносу. Лексика офіційно-ділового стилю. Використання безособових та наказових форм. Номенклатурні позначення. Абревіатури. Терміни. Мовні кліше.

Визначення назви (виду) документа за функціями, за наявними реквізитами. Аналіз деяких документів: основне призначення і реквізити, ступінь стандартності, основні засоби творення, можливі помилки в укладанні та способи їх уникнення. Виготовлення бланків для деяких документів. Редагування ділових паперів.

Документація з кадрово-контрактних питань. Резюме. Характеристика. Рекомендаційний лист. Заява. Види заяв. Автобіографія. Особовий листок з обліку кадрів. Наказ щодо особового складу. Трудова книжка. Трудовий договір. Контракт. Трудова угода. Рапорт.

Довідково-інформаційні документи. Прес-реліз. Повідомлення про захід. Звіт. Службова записка (доповідна, пояснювальна). Довідка. Протокол, витяг з протоколу. Етикет службового листування. Класифікація листів. Реквізити листа та їх оформлення. Різні типи листів. Правничо-процесуальна документація. Вимоги до змісту й форми документів.

Організаційно-розворядчі документи. Наказ. Витяг з наказу. Розпорядження. Постанови. Рішення. Обліково-фінансові документи. Доручення (особисті, офіційні). Розписка. Акт. Список. Перелік. Таблиця. Накладна.

4. Структура навчальної дисципліни

4.1.1. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами (денна форма навчання)

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин, відведених на вивчення навчальної дисципліни	
	Всі	з них:

		лекції	семінарські заняття	практичні заняття	самостійна робота
Тема 1. Державна мова — мова професійного спілкування	6	-	-	2	4
Тема 2. Стилі сучасної української літературної мови у професійному спілкуванні	4	-	-	2	2
Тема 3. Основи культури української мови. Мовні норми	14	-	-	2	2
<u>Тема 3.1.</u> Орфоепічні мовні норми	4	-	-	2	2
<u>Тема 3.2.</u> Акцентуаційні мовні норми	4	-	-	2	2
<u>Тема 3.3.</u> Лексичні мовні норми	4	-	-	2	2
<u>Тема 3.4.</u> Морфологічні мовні норми	4	-	-	2	2
<u>Тема 3.5.</u> Орфографічні мовні норми	4	-	-	2	2
<u>Тема 3.6.</u> Пунктуаційні мовні норми	4	-	-	2	2
<u>Тема 3.7.</u> Синтаксичні мовні норми	4	-	-	2	2
Тема 3.8. Стилістичні мовні норми. Особливості мовних засобів ОДС	6	-	-	2	4
<u>Тема 4.</u> Культура усного фахового спілкування	4	-	-	2	2
Тема 5. Публічний виступ. Функції оратора	4	-	-	2	2
Тема 6. Мовний етикет у професійній діяльності як складник юридичної деонтології	8	-	-	2	6
Тема 7. Українська термінологія в професійному спілкуванні	8	-	-	2	6
Тема 8. Офіційно-діловий документ. Вимоги до документів	4	-	-	2	2
Тема 9. Документування. Мовно-стилістичні особливості офіційно-ділового стилю	12	-	-	6	6
Усього за термін навчання:	90	-	-	40	50

**4.1.2. Розподіл часу навчальної дисципліни за темами
(заочна форма навчання)**

Номер та назва навчальної теми	Кількість годин, відведеніх на вивчення навчальної дисципліни				
	Всього	з них:			
		лекції	семінарські заняття	практичні заняття	самостійна робота
I семестр					
Тема 1. Державна мова — мова професійного спілкування	6	-	-	-	6
Тема 2. Стилі сучасної української літературної	10	-	-	-	10

мови у професійному спілкуванні					
Тема 3. Основи культури української мови. Мовні норми	4	-	-	-	4
Тема 3.1. Орфоепічні мовні норми	2	-	-	-	2
Тема 3.2. Акцентуаційні мовні норми	2	-	-	-	2
Тема 3.3. Лексичні мовні норми	4	-	-	2	2
Тема 3.4. Морфологічні мовні норми	4	-	-	2	2
Тема 3.5. Орфографічні мовні норми	4	-	-	2	2
Тема 3.6. Пунктуаційні мовні норми	2	-	-	-	2
Тема 3.7. Синтаксичні мовні норми	2	-	-	-	2
Тема 3.8. Стилістичні мовні норми. Особливості мовних засобів ОДС	5	-	-	-	5
Усього за 1 семестр:	45	-	-	6	39
II семестр					
Тема 4. Культура усного фахового спілкування	10	-	-	-	10
Тема 5. Публічний виступ. Функції оратора	8	-	-	-	8
Тема 6. Мовний етикет у професійній діяльності як складник юридичної деонтології	3	-	-	-	3
Тема 7. Українська термінологія в професійному спілкуванні	3	-	-	-	3
Тема 8. Офіційно-діловий документ. Вимоги до документів	5	-	-	-	5
Тема 9. Документування. Мовно-стилістичні особливості офіційно-ділового стилю	16	-	-	6	10
Усього за 2 семестр:	45	-	-	6	39
Усього за весь термін навчання:	90	-	-	12	78

4.1.3. Питання, що виносяться на самостійне опрацювання

Перелік питань до тем навчальної дисципліни	Література:
Тема № 1 Державна мова — мова професійного спілкування	
<p>1. Тенденції розвитку української мови на сучасному етапі.</p> <p>2. Засоби забезпечення статусу престижності української мови.</p> <p>3. Національна ідентичність в Україні в умовах глобалізаційних викликів</p> <p>4. Україномовна ситуація в СРСР.</p> <p>5. Особливості сучасної практики розв'язання мовних проблем: вітчизняний та зарубіжний досвід.</p> <p>6. Міжнародні договори з мовних питань.</p>	<p>1. Нелюба А. Професійна мова юриста. Харків, 2002.</p> <p>2. Прадід Ю. Ф. Вступ до юридичної лінгвістики : навчальний посібник. Сімферополь: Доля, 2002.</p> <p>3. Шевчук С. В. Українська мова за професійним спрямуванням: підручник. 2-ге видання. Київ: Алерта, 2011. 696 с.</p>
Тема № 2 Стилі сучасної української літературної мови у професійному спілкуванні	

	<p>1. Функціональні стилі української мови та сфера їх застосування. Основні ознаки функціональних стилів.</p> <p>2. Стилі сучасної української мови. Різниця між усною та письмовою формою стилю</p>	<p>1. Нелюба А. Професійна мова юриста. Харків, 2002.</p> <p>2. Прадід Ю. Ф. Вступ до юридичної лінгвістики : навчальний посібник. Сімферополь : Доля, 2002.</p> <p>3. Шевчук С. В. Українська мова за професійним спрямуванням: підручник. 2-ге видання. Київ: Алерта, 2011. 696 с.</p>
	Тема № 3 Основи культури української мови. Мовні норми	
	<p>1. Індивідуальна мовна культура.</p> <p>2. Соціопсихолінгвістичний аспект культури мови.</p> <p>3. Мовні норми.</p> <p>4. Мовна, мовленнєва, комунікативна професійна компетенція.</p> <p>5. Складні випадки наголошування в українській мові.</p> <p>6. Жаргон (сленг) як мовне явище.</p> <p>7. Жаргонна лексика сучасної української мови.</p> <p>8. Історія словникарства в Україні.</p> <p>9. Особливості написання прізвищ іншомовного походження.</p> <p>10. Особливості передавання українською мовою російських прізвищ.</p>	<p>1. Зубков М. Г. Сучасне українське ділове мовлення. Харків, 2001.</p> <p>2. Нелюба А. Професійна мова юриста. Харків, 2002.</p> <p>3. Прадід Ю. Ф. Вступ до юридичної лінгвістики. Сімферополь: Доля, 2002.</p> <p>4. Шевчук С. В. Українська мова за професійним спрямуванням: підручник. 2-ге видання. Київ: Алерта, 2011. 696 с.</p>
	Тема 4. Культура усного фахового спілкування	
	<p>1. Гендерні аспекти спілкування.</p> <p>2. Особливості нейролінгвістичного програмування.</p> <p>3. Мовні засоби переконування.</p> <p>4. Паралінгвістичні засоби у спілкуванні.</p> <p>5. Мовні засоби спонукання (заохочення, висловлювання невдоволення тощо) в професійному спілкуванні.</p> <p>6. Мистецтво перемовин.</p> <p>7. Збори як форма прийняття колективного рішення.</p> <p>8. «Мозковий штурм» як евристична форма, що активізує креативний потенціал співрозмовників під час колективного обговорення проблеми. Технології проведення «мозкового штурму».</p>	<p>1. Зубков М. Г. Сучасне українське ділове мовлення. Харків, 2001.</p> <p>2. Нелюба А. Професійна мова юриста. Харків, 2002.</p> <p>3. Прадід Ю. Ф. Вступ до юридичної лінгвістики: навчальний посібник. Сімферополь : Доля, 2002.</p> <p>4. Шевчук С. В. Українська мова за професійним спрямуванням: підручник. 2-те видання. Київ: Алерта, 2011. 696 с.</p>

		Тема 5. Публічний виступ. Функції оратора		
		1. Діалог та його організація. 2. Функції оратора і їх втілення під час публічного виступу. 3. Складові частини публічного виступу. 4. Як підготувати публічний виступ. 5. Передумови успіху публічного виступу 6. Заповіді оратора. 7. Оптимальні способи підготовання публічного виступу. 8. Історія вітчизняного красномовства.	1. Зубков М. Г. Сучасне українське ділове мовлення. Харків, 2001. 2. Нелюба А. Професійна мова юриста. Харків, 2002. 3. Прадід Ю. Ф. Вступ до юридичної лінгвістики: навчальний посібник. Сімферополь : Доля, 2002. 4. Шевчук С. В. Українська мова за професійним спрямуванням: підручник. 2-ге видання. Київ: Алерта, 2011. 696 с.	
		Тема 6. Мовний етикет у професійній діяльності	1. Діловий і мовний етикет про особливості офіційної поведінки чоловіка та жінки. 2. Мовні засоби спонукання (заохочення, висловлювання невдоволення тощо) в професійному спілкуванні. 3. Українська гостинність і традиції мовного етикету. 4. Історія виникнення етикету. 5. Традиційні звертання українців. 6. Національно-культурна специфіка мовленнєвого етикету. 7. Мовний «кантиетикет» сучасного студента.	1. Зубков М. Г. Сучасне українське ділове мовлення. Харків, 2001. 2. Нелюба А. Професійна мова юриста. Харків., 2002. 3. Прадід Ю. Ф. Вступ до юридичної лінгвістики: навчальний посібник. Сімферополь: Доля, 2002. 4. Шевчук С. В. Українська мова за професійним спрямуванням: підручник. 2-ге видання. Київ: Алерта, 2014. 696 с.
		Тема 7. Українська термінологія в професійному спілкуванні	1. Роль І.Франка у створенні вітчизняної термінології. 2. Правнича лексика в «Руській правді». 3. Інтернаціональні терміноелементи в сучасній юридичній термінології. 4. Правнича лексика в «Повчанні дітям» Володимира Мономаха. 5. Правнича лексика в «Повісті временних літ». 6. Етимологія українських правничих термінів. 7. Діловий і мовний етикет про особливості офіційної поведінки чоловіка та жінки. 8. Складні випадки перекладу мовних	1. Галузинська Л. І. Українська мова за професійним спрямуванням. Київ: Знання, 2008. 2. Д'яков А. С. Основи термінотворення: семантичні та соціолінгвістичні аспекти. Київ: КМ Academia, 2000. 3. Мацько Л. І. Стилістика української мови: підручник. Київ: Вища школа, 2003. 4. Мацюк З. Українська мова професійного

		<p>кліше в юридичному мовленні. Калькування як мовне явище. Шляхи уникнення мовних кальок.</p> <p>9. Вимоги стандартів України до побудови нових термінів.</p>	<p>спрямування: навчальний посібник. Київ: Каравела, 2008.</p> <p>5. Панько Т. І. Українське термінознавство: підручник для курсантів гуманітарних спеціальностей. Львів: Світ, 1994.</p> <p>6. Пономарів О. Д. Стилістика сучасної української мови. Тернопіль, 2000.</p>
		Тема 8. Офіційно-діловий документ. Вимоги до документів	
		<p>1. Документ: функції і призначення.</p> <p>2. Історія документування в Україні.</p> <p>3. Стандартизація та регламентація документів.</p> <p>4. Класифікація документів.</p> <p>5. Реквізити документів.</p> <p>6. Вимоги до оформлення реквізитів.</p> <p>7. Типові помилки в оформленні реквізитів.</p> <p>Особливості оформлення деяких різновидів документів (рапорт, пояснювальна записка, автобіографія, характеристика тощо).</p>	<p>1. Галузинська Л. І. Українська мова за професійним спрямуванням. Київ: Знання, 2008.</p> <p>2. Жайворонюк В. В. Українська мова в професійній діяльності. Київ: Вища школа, 2006.</p> <p>3. Загнітко А. П. Українське ділове мовлення: професійне і непрофесійне спілкування. Донецьк, 2004.</p> <p>4. Мацько Л. І. Стилістика української мови: підручник. Київ : Вища школа, 2003.</p> <p>5. Пономарів О. Д. Стилістика сучасної української мови. Тернопіль, 2000.</p> <p>6. Типові форми юридичних документів / Упоряд. М. В. Стаматіна. Харків, 2000.</p>
		Тема 9. Документування	
		<p>1. Вимоги до тексту документа.</p> <p>2. Особливості використання іменників у тексті документа.</p> <p>3. Власні назви в тексті документа.</p> <p>4. Особливості використання прікметників у документах.</p> <p>5. Особливості запису числівників у документах.</p> <p>6. Використання займенників у документі.</p> <p>7. Дієслово і його форми в документах.</p> <p>8. Особливості вживання дієприкметників.</p> <p>9. Синтаксичні особливості тексту документа.</p>	<p>1. Зубков М. Г. Сучасне українське ділове мовлення. Харків, 2001.</p> <p>2. Нелюба А. Професійна мова юриста. Харків, 2002.</p> <p>3. Прадід Ю. Ф. Вступ до юридичної лінгвістики: навчальний посібник. Сімферополь: Доля, 2002.</p> <p>4. Шевчук С. В. Українська мова за професійним спрямуванням: підручник. 2-ге видання. К: Алерта, 2014. 696 с.</p>

			10. Типові помилки в текстах документів. 11. Робота над укладанням документів.	
--	--	--	---	--

5. Індивідуальні завдання

5.1.1. Теми рефератів

1. Суржик як мовне явище.
2. Правопис і відмінювання прізвищ в українській мові.
3. Проблеми реформування українського правопису.
4. Паронімія як мовне явище.
5. Складні випадки наголошування в українській мові.
6. Жаргон (сленг) як мовне явище.
7. Жаргонна лексика сучасної української мови.
8. Історія словникарства в Україні.
9. Особливості написання прізвищ іншомовного походження.
10. Особливості передавання українською мовою російських прізвищ.
11. Оптимальні способи підготовування публічного виступу.
12. Мовний етикет у професійному спілкуванні.
13. Складні випадки називання процесових понять.
14. Історія вітчизняного красномовства.
15. Інтернаціональні терміноелементи в сучасній юридичній термінології.
16. Складні випадки правопису географічних назв і назв мешканців населених пунктів.
17. Мовні засоби спонукання (заохочення, висловлювання невдоволення тощо) в професійному спілкуванні.
18. Російсько-українські міжмовні омоніми в текстах наукового стилю.
19. Роль І.Франка у створенні вітчизняної термінології.
20. Правнича лексика в «Руській правді».
21. Правнича лексика в «Повчанні дітям» Володимира Мономаха.
22. Правнича лексика в «Повісті временних літ».
23. Етимологія українських правничих термінів.
24. Діловий і мовний етикет про особливості офіційної поведінки чоловіка та жінки.
25. Складні випадки перекладу мовних кліше в юридичному мовленні.
26. Калькування як мовне явище. Шляхи уникнення мовних кальок.
27. Вимоги стандартів України до побудови нових термінів.
28. Українська мова у справочинстві Великого Князівства Литовського.
29. Українська мова у справочинстві XVI – XVIII століть.
30. Особливості функціонування української мови у справочинстві Радянського Союзу.

31. Тенденції розвитку української мови на сучасному етапі.
32. Засоби забезпечення статусу престижності української мови. Історичний досвід.
33. Комунікативні ознаки культури української мови. Мовні норми.
34. Труднощі української словозміни та словопоєдання.
35. Соціопсихолінгвістичний аспект культури мови.
36. Гендерні аспекти спілкування.
37. Невербальні засоби спілкування.
38. Особливості нейролінгвістичного програмування.
39. Сучасні технології паблік рілейшнз.
40. Мовні засоби переконування.
41. Мовленнєві, стилістичні, композиційні і комунікативні принципи презентації.
42. Дискусія, полеміка, диспут як різновид суперечки.
43. Особливості текстів кадрово-контрактних документів.
44. Термінологія обраного фаху.
45. Становлення і розвиток наукового стилю української мови.
46. Аnotування і реферування наукових текстів.
47. Науковий етикет. Наукова дискусія та її правила.
48. Калькування елементів близькоспоріднених мов. Переклад термінів.

5.1.2. Теми курсових робіт

(немає)

5.1.3. Теми наукових робіт

(немає)

6. Методи навчання

Методика викладання дисципліни «Українська мова професійного спрямування» передбачає оптимальне співвідношення теоретичних та практичних занять, що дозволяє отримати глибокі теоретичні знання, практичні уміння та навички з цього курсу. Курс «Українська мова професійного спрямування» порівняно з іншими предметами, що викладаються у правничому навчальному закладі, має свої специфічні ознаки:

- курс належить до філологічних дисциплін і ніби «випадає» з кола фахових, безпосередньо ніби не пов’язаний із ними. Але матеріальна реалізація, втілення фахових знань правника відбудеться саме через використання державної мови і безпосередньо залежатиме від рівня його мовної підготовки;
- опанування курсу передбачає активізацію засвоєння у середній школі, в інших навчальних закладах знань із української мови, елементарних знань й умінь із професійного спілкування;
- з метою кращого засвоєння матеріалу, розширення його змісту теми практичних занять не завжди повторюють лекційні теми, але базуються на них;
- оскільки цей курс не можна викладати у відрыві від інших наук, від інших суміжних мовознавчих дисциплін, то під час викладу тем розкриваються

деякі загальномовні питання, правописні та орфоепічні норми української мови, психологічні засади професійного спілкування тощо.

Звичайно, такі та інші особливості спричиняють певні труднощі у викладанні. Щоб полегшити роботу курсантів і слухачів у вивчені матеріалу, зацікавити їх у виконанні завдань, передбачається:

- використання оптимальних методів навчання: наступності, від простого до складного, індивідуальний підхід тощо;
- застосування різноманітних форм навчальної діяльності: лекції, практичні заняття, самостійна робота, індивідуальна робота під керівництвом викладача, позааудиторна робота;
- впровадження в навчальний процес як старих, перевірених практикою здобутків, так і нових досягнень в лінгвістиці;
- встановлення зв'язку теоретичного матеріалу, здобутого на заняттях, із практикою перебування в ситуаціях професійних стосунків.

Для цього і новий матеріал практичних занять рекомендовано подавати за таким планом:

- актуалізація знань із запропонованої теми;
- стислі теоретичні викладки щодо стильових особливостей матеріалу запропонованої теми;
- виконання конкретних завдань.

У процесі викладання необхідно дотримуватися таких принципів:

- подавати матеріал у порівнянні (з іншими мовами, з іншими стилями, з іншими – нелітературними рівнями мови);
- розглядати одиниці мови в контексті (кожен засіб мови добрий для конкретної ситуації);
- орієнтуватися на практичне призначення вивчуваного матеріалу (де, коли і за яких умов стануть у нагоді конкретні знання, конкретний матеріал).

7. Перелік питань та завдань, що виносяться на підсумковий контроль

Контроль за виконанням поставлених завдань і рівнем засвоєння курсантами і слухачами навчального матеріалу здійснюється через поточний (усні відповіді на практичних заняттях, письмове виконання домашніх завдань, завдань на картках, в ході індивідуальної роботи) та підсумковий контроль (залік).

Орієнтовні питання до заліку:

1. Предмет і завдання курсу «Українська мова (за професійним спрямуванням)», його роль і значення у професійній діяльності психолога.
2. Державна мова — мова професійного спілкування.
3. Мовне законодавство та мовна політика в Україні. Державна мова в Україні.
4. Комунікативне призначення мови в професійній сфері.
5. Професійна мовна комунікативна компетенція.

6. Поняття національної та літературної мови. Найістотніші ознаки літературної мови.
7. Мова і культура мовлення в житті професійного комунікатора.
8. Комунікативні ознаки культури мови. Типологія мовних норм.
9. Словники у професійному мовленні. Типи словників.
10. Мовний, мовленнєвий етикет. Стандартні етикетні ситуації.
11. Парадигма мовних формул. Вибір мовних одиниць у мовленні.
12. Функціональні стилі української мови та сфера їх застосування. Основні ознаки функціональних стилів.
13. Професійна сфера як інтеграція офіційно-ділового, наукового і розмовного стилів.
14. Орфоепічні й акцентуаційні мовні норми.
15. Лексичні мовні норми.
16. Словотвірні мовні норми.
17. Морфологічні мовні норми.
18. Орфографічні мовні норми.
19. Пунктуаційні мовні норми.
20. Синтаксичні мовні норми.
21. Стилістичні мовні норми.
22. Текст як форма реалізації професійної діяльності.
23. Сутність спілкування. Спілкування і комунікація. Функції спілкування.
24. Види, типи і форми професійного спілкування. Основні закони спілкування.
25. Невербалальні компоненти спілкування. Слухання і його роль у комунікації.
26. Гендерні аспекти спілкування. Стратегії мовленнєвого спілкування.
27. Поняття ділового спілкування. Стилі та моделі ділового спілкування.
28. Поняття комунікації, типи комунікацій, перешкоди та бар'єри комунікації.
29. Публічний виступ як важливий засіб комунікації переконання. Види публічного мовлення.
30. Мистецтво аргументації. Мовні засоби переконування.
31. Комунікативні вимоги до мовної поведінки під час публічного виступу. Техніка і тактика аргументування. Психологічні прийоми впливу на партнера.
32. Індивідуальні та колективні форми фахового спілкування. Функції та види бесід. Співбесіда з роботодавцем.
33. Наради, збори, перемовини, дискусії як форми колективного обговорення.
34. Класифікація документів.
35. Національний стандарт України. Склад реквізитів документів.
36. Вимоги до змісту та розташування реквізитів. Вимоги до бланків документів.
37. Оформлювання сторінки. Вимоги до тексту документа.
38. Документація з кадрово-контрактних питань.
39. Довідково-інформаційні документи.
40. Етикет службового листування.

- 41.Наукова комунікація як складова фахової діяльності.
- 42.Українська термінологія в професійному спілкуванні.
- 43.Історія і сучасні проблеми української термінології.
- 44.Термін та його ознаки. Термінологія як система. Загальнаукова, міжгалузева і вузькоспеціальна термінологія.
- 45.Термінологія обраного фаху.
- 46.Кодифікація і стандартизація термінів.
- 47.Особливості наукового тексту і професійного наукового викладу думки. Жанри наукових досліджень.
- 48.Основні риси ОДС. Різниця між усною і писемною формами стилю.
- 49.Офіційно-діловий документ: суть і вимоги.
- 50.Класифікація ділових паперів.
- 51.Стандартизація і регламентація ділових паперів.
- 52.Тексти ділових паперів: види і вимоги до оформлення.
- 53.Причини низького рівня мовної культури, способи їх уникнення.
- 54.Публічний виступ: суть і вимоги. Основні частини публічного виступу.
- 55.Функції оратора і їх втілення під час публічного виступу.
- 56.Як підготувати публічний виступ.
- 57.Передумови успіху і правила ведення публічного виступу в ОДС.
- 58.Мовний етикет: суть, основні ознаки, причини недотримання.
- 59.Мовний етикет, його різновиди.
- 60.Несловесні засоби спілкування: ознаки, типи, вимоги до використання в ОДС.
- 61.Основні постулати нормального спілкування.
- 62.Здійснення критичних зауважень у діловому спілкуванні.
- 63.Мовні кліше: функції у мові правника, види, особливості перекладу.
- 64.Особливості звертання і клічного відмінка в правничій мові.
- 65.Жанри наукового стилю.

Документи, які необхідно знати: заява, характеристика, автобіографія, доповідна записка, протокол зборів, довідка, розписка, доручення, оголошення, графік робіт, відомість, звіт, пояснювальна записка, витяг із протоколу. Правно-процесуальні документи.

8. Критерії та засоби оцінювання результатів навчання здобувачів

Контрольні заходи оцінювання результатів навчання включають в себе поточний та підсумковий контроль.

Засобами оцінювання результатів навчання можуть бути: екзамени (комплексні екзамени); тести; наскрізні проекти; командні проекти; аналітичні звіти, реферати, есе; розрахункові та розрахунково-графічні роботи; презентації результатів виконаних завдань та досліджень; завдання на лабораторному обладнанні, тренажерах, реальних об'єктах тощо; інші види індивідуальних та групових завдань.

Поточний контроль.

До форм поточного контролю належить оцінювання:

- рівня знань під час семінарських, практичних, лабораторних занять;
- якості виконання самостійної роботи.

Поточний контроль здійснюється під час проведення семінарських, практичних та лабораторних занять і має на меті перевірку набутих здобувачем вищої освіти (далі – здобувач) знань, умінь та інших компетентностей з навчальної дисципліни.

У ході поточного контролю проводиться систематичний вимір приросту знань, їх корекція. Результати поточного контролю заносяться викладачем до журналів обліку роботи академічної групи за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Оцінки за самостійну роботу виставляються в журналі обліку роботи академічної групи окремою графою за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»). Результати цієї роботи враховуються під час виставлення підсумкових оцінок.

При розрахунку успішності здобувачів в університеті враховуються такі види робіт: навчальні заняття (семінарські, практичні, лабораторні тощо); самостійна робота (виконання домашніх завдань, ведення конспектів першоджерел та робочих зошитів, виконання розрахункових завдань, підготовка рефератів, наукових робіт, публікацій, розроблення спеціальних технічних пристрій і приладів, моделей, комп’ютерних програм, виступи на наукових конференціях, семінарах та інше); контрольні роботи (виконання тестів, контрольних робіт у формі, передбаченій в робочою програмою навчальної дисципліни). Вони оцінюються за національною системою оцінювання («відмінно», «добре», «задовільно», «незадовільно»).

Здобувач, який отримав оцінку «незадовільно» за навчальні заняття або самостійну роботу, зобов’язаний перескладти її.

Загальна кількість балів (оцінка), отримана здобувачем за семестр перед підсумковим контролем, розраховується як середньоарифметичне значення з оцінок за навчальні заняття та самостійну роботу, та для переведу до 100-балльної системи помножується на коефіцієнт **10**.

$$\text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)} = \left(\frac{\text{Результат навчальних занятт за семестр} + \text{Результат самостійної роботи за семестр}}{2} \right) * 10$$

Підсумковий контроль.

Підсумковий контроль проводиться з метою оцінки результатів навчання на певному ступені вищої освіти або на окремих його завершених етапах.

Для обліку результатів підсумкового контролю використовується поточно-накопичувальна інформація, яка реєструється в журналах обліку роботи академічної групи. Результати підсумкового контролю з дисциплін відображуються у відомостях обліку успішності, навчальних картках

здобувачів, залікових книжках. *Присутність здобувачів на проведенні підсумкового контролю (залику, екзамену) обов'язкова.* Якщо здобувач вищої освіти не з'явився на підсумковий контроль (залик, екзамен), то науково-педагогічний працівник ставить у відомість обліку успішності відмітку «не з'явився».

Підсумковий контроль (екзамен, залик) оцінюється за національною шкалою. Для переведу результатів, набраних на підсумковому контролі, з національної системи оцінювання в 100-бальну вводиться коефіцієнт **10**, таким чином максимальна кількість балів на підсумковому контролі (екзамені, залику), які використовуються при розрахунку успішності здобувачів, становить - **50**

Підсумкові бали з навчальної дисципліни визначаються як сума балів, отриманих здобувачем протягом семестру та балів, набраних на підсумковому контролі (екзамені, залику).

$$\text{Підсумкові бали} \quad = \quad \frac{\text{Загальна кількість балів (перед підсумковим контролем)}}{\text{підсумковим контролем}} + \frac{\text{Кількість балів за підсумковим контролем}}{\text{підсумковим контролем}}$$

Здобувач вищої освіти, який під час складання підсумкового контролю (екзамен, залик) отримав незадовільну оцінку, складає його повторно. Повторне складання підсумкового екзамену чи залику допускається не більше двох разів зожної навчальної дисципліни: один раз – викладачеві, а другий – комісії, до складу якої входить керівник відповідної кафедри та 2-3 науково-педагогічних працівника.

Якщо дисципліна вивчається протягом двох і більше семестрів з семестровим контролем у формі екзамену чи залику, то результат вивчення дисципліни в поточному семестрі визначається як середньоарифметичне значення балів, набраних у поточному та попередньому семестрах.

$$\text{Підсумкові бали} \quad = \quad \frac{\text{Підсумкові бали за поточний семестр}}{\text{попередній семестр}} + \frac{\text{Підсумкові бали за попередній семестр}}{\text{попередній семестр}} : 2$$

У цьому розділі також повинні бути розроблені чіткі критерії оцінювання здобувачів вищої освіти під час поточного контролю (*робота на семінарських, практичних, лабораторних та інших аудиторних заняттях, самостійна робота, виконання індивідуальних творчих завдань*) та підсумкового контролю. Кафедра визначила вимоги до здобувачів стосовно засвоєння змісту навчальної дисципліни, в тому числі кількість оцінок, яку він повинен отримати під час аудиторної роботи, самостійної роботи.

Робота під час навчальних занять	Самостійна робота	Підсумковий контроль
Отримати не менше 7 позитивних оцінок. Пропуски занять повинні бути обов'язково відпрацьовані до іспиту.	Підготувати реферат на тему, визначену викладачем, обсягом 12-14 сторінок формату А4	Отримати за підсумковий контроль не менше 30 балів

9. Шкала оцінювання: національна та ECTS

Оцінка в балах	Оцінка за національною шкалою	Оцінка за шкалою ECTS	
		Оцінка	Пояснення
97– 100 90-93	Відмінно ("зараховано")	A	„Відмінно” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані в повному обсязі, відмінна робота без помилок або з однією незначною помилкою.
85 – 89 80-84		B	„Дуже добре” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання більшості з них оцінено числом балів, близьким до максимального , робота з двома-трьома незначними помилками.
75 – 78	Добре ("зараховано")	C	„Добре” – теоретичний зміст курсу освоєний цілком , практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, всі навчальні завдання, які передбачені програмою навчання, виконані , якість виконання жодного з них не оцінено мінімальним числом балів, деякі види завдань виконані з помилками , робота з декількома незначними помилками або з однією–двома значними помилками.
70 –74 65-69		D	„Задовільно” – теоретичний зміст курсу освоєний неповністю , але прогалини не носять істотного характеру , необхідні практичні навички роботи з освоєним матеріалом в основному сформовані, більшість передбачених програмою навчання навчальних завдань виконано , деякі з виконаних завдань містять помилки , робота з трьома значними помилками.
60 – 64	Задовільно ("зараховано")	E	„Достатньо” – теоретичний зміст курсу освоєний частково , деякі практичні навички роботи не сформовані , частина передбачених програмою навчання навчальних завдань не виконана , або якість виконання деяких з них оцінено числом балів, близьким до мінімального , робота, що задовільняє мінімуму критеріїв оцінки.
40–59 31-40		FX	„Умовно незадовільно” – теоретичний зміст курсу освоєний частково , необхідні практичні навички роботи не сформовані , більшість передбачених програм навчання, навчальних завдань не виконано , або якість їхнього виконання оцінено числом балів, близьким до мінімального ; при додатковій самостійній роботі над матеріалом курсу можливе підвищення якості виконання навчальних завдань (з можливістю повторного складання), робота, що потребує доробки
1–20	Незадовільно ("не зараховано")	F	„Безумовно незадовільно” – теоретичний зміст курсу не освоєно , необхідні практичні навички роботи не сформовані , всі виконані навчальні завдання містять грубі помилки , додаткова самостійна робота над матеріалом курсу не приведе до значимого підвищення якості виконання навчальних завдань, робота, що потребує повної переробки

10. Рекомендована література (основна, допоміжна), інформаційні ресурси в Інтернеті

Основна (нормативна база)

1. Конституція України. Київ, 1996.
2. Закон України “Про забезпечення функціонування української мови як державної”. Київ, 2019.
3. Інструкція з діловодства в системі МВС України. / Наказ МВС України 23.08.2012 № 747. Київ, 2012.
4. Інструкція з оформлення документів у системі МВС України. / Наказ МВС України 25.07.2012 № 650. Київ, 2012.
5. Перелік документів, що утворюються в процесі діяльності органів внутрішніх справ, навчальних закладів, підприємств, установ, організацій системи МВС України, із зазначенням строків зберігання документів. / Наказ МВС України 04.06.2002 № 519. Київ, 2002.
6. ДСТУ 4163-2003. Державна уніфікована система документації. Уніфікована система організаційно-розпорядчої документації. Вимоги до оформлення документів. Київ, 2003.
7. ДСТУ 2732-94. Діловодство й архівна справа. Терміни та визначення. Київ, 1994.
8. ДСТУ 3843-99. Державна уніфікована система документації. Основні положення. Київ, 1999.
9. ДСТУ 3844-99. Державна уніфікована система документації. Формуляр-зразок. Вимоги до побудови. Київ, 1999.
- 10.ДСТУ 2395 – 94 Обстеження документа, встановлення його предмета та відбір термінів індексування. Загальні вимоги.
- 11.ДСТУ 3325 – 96 Термінологія. Визначення основних понять.
- 12.ДСТУ 3582 – 97 Скорочення слів в українській мові у бібліографічному описі. Загальні вимоги та правила.
- 13.ДСТУ 3966 – 2000 Засади і правила розроблення стандартів на терміни та визначення понять.

Основна (підручники)

14. Гриценко Т.Б. Українська мова за професійним спрямуванням: навчальний посібник. Київ: Центр учебової літератури, 2010. 624 с.
15. Зубков М. Г. Сучасне українське ділове мовлення. Харків, 2001.
16. Нелюба А. Професійна мова юриста. Харків, 2002.
17. Прадід Ю. Ф. Вступ до юридичної лінгвістики: навчальний посібник. Сімферополь: Доля, 2002.
18. Українська мова за професійним спрямуванням: навч. посібник для студентів закладів вищої освіти / уклад. О.В. Бабакова, З.О. Митяй. Мелітополь: ФОП Однорог Т.В., 2018. 151 с.

19. Український правопис / НАН України, Інститут мовознавства ім. О. О. Потебні; Інститут української мови. Київ, 1997.
20. Шевчук С. В. Українська мова за професійним спрямуванням: підручник. 2-ге видання. Київ: Алерта, 2011. 696 с.

Допоміжна

21. Антисуржик / за ред. О. Сербенської. Львів, 1994.
22. Антоненко-Давидович Б. Д. Як ми говоримо. Київ, 1994.
23. Бацевич Ф. С. Основи комунікативної лінгвістики: підручник. Київ: Видавничий центр «Академія», 2004
24. Ботвина Н. Офіційно-діловий та науковий стилі української мови. Київ: Арт ЕК, 1999.
25. Галузинська Л. І. Українська мова за професійним спрямуванням. Київ: Знання, 2008.
26. Гриценко Т. Б. Українська мова та культура мовлення: навчальний посібник. Вінниця : Нова книга, 2003.
27. Діденко А. Сучасне діловодство. Київ, 2000.
28. Доценко О. Історія мови українського справочинства. Київ, 2005.
29. Д'яков А. С. Основи термінотворення : Семантичні та соціолінгвістичні аспекти. Київ: КМ Academia, 2000.
30. Жайворонюк В. В. Українська мова в професійній діяльності. Київ: Вища школа, 2006.
31. Загнітко А. П. Українське ділове мовлення: професійне і непрофесійне спілкування. Донецьк, 2004.
32. Коваль А. П. Ділове спілкування. Київ, 1992.
33. Когут О. І. Основи ораторського мистецтва. Тернопіль: Астон, 2005.
34. Корніяка О. Мистецтво гречності. Київ, 1995.
35. Культура фахового мовлення: навчальний посібник / За ред. Н. Д. Бабич. Чернівці: Книги – ХХІ, 2005.
36. Курс лекцій з дисципліни «Українська мова професійного спрямування» / Укл. М.О. Овчинников. Харків, 2018
37. Масенко Л. Мова і суспільство. Київ: «Просвіта», 2004.
38. Мацько Л. І. Культура фахової мови: навч. посіб. Київ: ВЦ «Академія», 2007.
39. Мацько Л. І. Риторика. Київ: Вища школа, 2003.
40. Мацько Л. І. Стилістика української мови: підручник. Київ: Вища школа, 2003.
41. Мацюк З. Українська мова професійного спрямування: навчальний посібник. Київ: Каравела, 2008.
42. Методичні матеріали до практичних занять з навчальної дисципліни «Українська мова професійного спрямування» / Укл. М.О. Овчинников. Харків, 2018

43. Панько Т. І. Українське термінознавство: підручник для курсантів гуманітарних спеціальностей. Львів: Світ, 1994.
44. Пономарів О. Д. Стилістика сучасної української мови. Тернопіль, 2000.
45. Радевич-Винницький Я. Етикет і культура спілкування: навчальний посібник. Київ: Знання, 2006.
46. Семеног О. М. Культура наукової української мови. Київ: Академвидав, 2010.
47. Типові форми юридичних документів / Упоряд. М. В. Стаматіна. Харків, 2000.
48. Токарська А. С. Українська мова фахового спрямування для юристів. Львів: Світ, 2008.
49. Томан І. Мистецтво говорити. Київ, 1996.
50. Українська мова: енциклопедія. Київ: Видавництво «Українська енциклопедія» ім. М. П. Бажана, 2004.
51. Український правопис. Київ, 2019. 282 с.
52. Універсальний довідник-практикум з ділових паперів. Київ: Довіра; УНВЦ «Рідна мова», 1999.
- 53.
54. Хміль Ф. І. Ділове спілкування: навчальний посібник. Київ: «Академвидав», 2004.
55. Чмут Т. К. Культура спілкування. Хмельницький, 1999.
56. Шевчук С. В. Українська мова. Комплексна підготовка до тестування: навчальний посібник. Київ: Арій, 2008.

Допоміжна-словники

57. Ганич Д.І., Олійник С.І. Русско-украинский и украинско-русский словарь. Київ, 1990.
58. Ганич Д.І., Олійник С.І. Словник лінгвістичних термінів. Київ, 1985.
59. Головащук І.С. Словник-довідник з правопису та слововживання. Київ, 1989.
60. Головащук І.С. Російсько-український словник стаїх словосполучень. Київ, 2001.
61. Головащук І.С. Складні випадки наголошення. Словник-довідник. Київ, 2001.
62. Головащук І.С. Словник наголосів. Київ, 2000.
63. Головащук І.С. Українське літературне слововживання: словник-довідник. Київ, 1995.
64. Єрмоленко С.Я. Новий російсько-український словник-довідник. Київ, 1999.
65. Караванський С. Практичний словник синонімів української мови. Київ: Видавництво «Українська книга», 2004.

66. Караванський С. Російсько-український словник складної лексики. Львів: БАК, 2006.
67. Олійник О., Сидоренко М.М. Російсько-український словник наукової термінології. Київ, 1994.
68. Олійник О., Сидоренко М.М. Українсько-російський і російсько-український тлумачний словник. Київ, 1991.
69. Орфографічний словник української мови / Уклад. Головащук І.С. Київ, 1994.
70. Орфоепічний словник української мови. Київ, 1995.
71. Російсько-український словник: Сфера ділового спілкування / За ред. Тараненко А.А. Київ, 1996.
72. Російсько-український фразеологічний словник: Фразеологія ділової мови / Уклад. Підмогильний В., Плужник Є. Київ, 1993.
73. Словник іншомовний слів. / За ред. О.Мельничука. Київ, 1985.
74. Словник скорочень української мови. Київ, 1982.
75. Словник труднощів української мови / За ред. Єрмоленко С.Я. Київ, 1989.
76. Словник української мови: У 11 т. Київ, 1971 — 1981.
77. Словник-довідник з культури української мови. Київ: Знання, 2006.
78. Словник-довідник труднощів української мови. Київ, 1992.
79. Тараненко А.А., Брицын В.М. Русско-украинский словарь для деловых людей. Киев, 1992.
80. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.)/ Уклад. і голов. ред. В.Т.Бусел. Київ, Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005.
81. Український орфографічний словник: Близько 165 тис.слів / За ред. В.М.Русанівського. Київ: Довіра, 2006.
82. Шевчук С.В. Російсько-український словник ділового мовлення = Русско-украинский словарь деловой речи. Київ: Вища школа, 2008.

Інформаційні ресурси в Інтернеті

83. www.mova.info
84. www.novamova.com.ua
85. www.pravopys.net
86. www.rozum.org.ua

